

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł., odmówił S. S. umorzenia należności z tytułu składek na:

- a) ubezpieczenia społeczne za okres: wrzesień – grudzień 1999 roku, luty – lipiec 2000 roku, grudzień 2000 roku – grudzień 2001 roku, kwiecień 2002 roku, czerwiec – sierpień 2002 roku, maj – sierpień 2004 roku, listopad 2004 roku – kwiecień 2005 roku, czerwiec – lipiec 2005 roku, w łącznej kwocie 24.594,69 zł w tym z tytułu składek 8.700,24 zł, odsetek w kwocie 15.886,05 zł oraz kosztów upomnienia w kwocie 8,40 zł;
- b) ubezpieczenie zdrowotne za okres: sierpień – grudzień 2001 roku, kwiecień 2002 roku, czerwiec – lipiec 2002 roku, styczeń – luty 2005 roku, w łącznej kwocie 1.486,81 zł, w tym składek w kwocie 605,81 zł, odsetek w kwocie 872,60 zł oraz kosztów upomnienia w kwocie 8,40 zł;
- c) Fundusz Pracy za okres: kwiecień 2000 roku, czerwiec – lipiec 2000 roku, grudzień 2000 roku – grudzień 2001 roku, kwiecień 2002 roku, czerwiec – sierpień 2002 roku, maj – sierpień 2004 roku, listopad – grudzień 2004 roku, luty – kwiecień 2005 roku, czerwiec – lipiec 2005 roku, w łącznej kwocie 1.874,91 zł, w tym składek w kwocie 682,94 zł oraz odsetek w kwocie 1.191,97 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podkreślił, że w dniu 29 listopada 2013 roku S. S. wystąpił z wnioskiem o umorzenie należności z tytułu składek, na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551). Według stanu na dzień 29 listopada 2013 roku wnioskodawca posiadał także należności niepodlegające umorzeniu. W dniu 10 czerwca 2015 roku organ rentowy wydał decyzję nr (...) zmieniającą decyzję z dnia 15 kwietnia 2014 roku nr (...) określającą warunki umorzenia. Od decyzji z 10 czerwca 2015 roku odwołanie złożył wnioskodawca. Wyrokiem z 11 lipca 2016 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, oddalił odwołanie. Wyrok stał się prawomocny w dniu 2 sierpnia 2016 roku. Termin spłaty należności niepodlegających umorzeniu upływał w dniu 2 sierpnia 2017 roku. Wnioskodawca został poinformowany o powyższym terminie pismem z 28 listopada 2016 roku. Należności niepodlegające umorzeniu na podstawie wskazanej powyżej ustawy nie zostały przez wnioskodawcę uregulowane w wyznaczonym terminie, tj. do dnia 2 sierpnia 2017 roku, lecz dopiero w dniu 6 sierpnia 2017 roku, dlatego w ocenie organu rentowego, należało wydać w sprawie decyzję odmowną w zakresie umorzenia należności z tytułu składek.

(decyzja z dnia 31 sierpnia 2017 roku – k. 44 – 45 akta ZUS)

W dniu 2 października 2017 roku do organu rentowego wpłynęło odwołanie S. S. od wyżej wymienionej decyzji, w którym wniósł o zmianę przedmiotowej decyzji oraz umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca podkreślił, iż uiszczył należności niepodlegające umorzeniu wynikające z decyzji organu rentowego z dnia 15 kwietnia 2014 roku. Następnie, w wyniku błędu w obliczeniach organ rentowy decyzją z dnia 10 czerwca 2015 roku zmienił poprzednią decyzję w zakresie wysokości składek podlegających umorzeniu. Wnioskodawca zaznaczył, iż obie decyzji w swej treści nie zawierały informacji w zakresie warunków umorzenia wymaganych treścią art. 1 ust. 8 ustawy abolicyjnej. Od decyzji z 10 czerwca 2015 roku wnioskodawca wniósł odwołanie, które zostało oddalone. W dniu 9 maja 2017 roku wnioskodawca wystąpił także o wskazanie wysokości należności nie podlegających umorzeniu. W piśmie z dnia 12 czerwca 2017 roku organ rentowy wskazał, że powyższa kwota wynosi łącznie 770,10 zł, jednakże nie wskazano informacji co do terminu do którego należy uiszczyć należności. Ostatecznie należności zostały opłacone w dniu 6 sierpnia 2017 roku.

W ocenie odwołującego działanie organu rentowego dotknięte jest licznymi uchybieniami. Wnioskodawca zaznaczył, iż organ rentowy błędnie określił wysokość kwot podlegających umorzeniu a następnie z naruszeniem przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz kodeksu postępowania administracyjnego dokonał zmiany decyzji. W konsekwencji, w wyniku przekroczenia terminu płatności o 4 dni organ rentowy odmówił umorzenia należności.

W ocenie wnioskodawcy organ rentowy zmienił decyzję bez żadnych konsekwencji, natomiast spóźnienie odwołującego się z zapłatą 770,10 zł skutkuje sankcją zapłaty składek w wysokości 27.956,41 zł. Ponadto, decyzja była dotknięta brakami w zakresie wskazania wysokości należności niepodlegających umorzeniu oraz terminu ich zapłaty. Odwołujący podkreślił także, że termin zapłaty należności niepodlegających umorzeniu kończył się w okresie, w którym chorował a przelewy wykonała jego żona.

(odwołanie – k. 2 – 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że decyzja z dnia 10 czerwca 2015 roku, zmieniająca decyzję z dnia 15 kwietnia 2014 roku, wydana została z uwagi na zmianę stanu rozliczenia konta płatnika, ze względu na korekty dokumentów ubezpieczeniowych złożonych przez wnioskodawcę. Ponadto, organ rentowy podkreślił, iż decyzją z dnia 10 czerwca 2015 roku zmieniono jedynie wysokość kwot podlegających umorzeniu, a nie kwot niepodlegających umorzeniu, które wnioskodawca powinien uiścić.

(odpowiedź na odwołanie – k. 6)

Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości kosztów ryczałtowych. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości kosztów ryczałtowych.

(e – protokół rozprawy z 27 kwietnia 2018 roku – 00:00:59 – 00:09:12 – k. 43, płyta CD)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 25 listopada 2013 roku ubezpieczony S. S. złożył wniosek o umorzenie należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

(wniosek – k. 1 akta ZUS)

Po rozpatrzeniu powyższego wniosku w dniu 15 kwietnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł., wydał decyzję nr (...), w której określił w punkcie 1 należności ubezpieczonego podlegające umorzeniu według stanu na dzień 29 listopada 2013 roku z tytułu składek na:

a) ubezpieczenia społeczne za okres: wrzesień – grudzień 1999 roku, lipiec 2000 roku, grudzień 2000 roku – grudzień 2001 roku, kwiecień 2002 roku, czerwiec – sierpień 2002 roku, maj – sierpień 2004 roku, listopad 2004 roku – kwiecień 2005 roku, czerwiec – lipiec 2005 roku, w łącznej kwocie 24.807,01 zł w tym z tytułu składek 9.051,93 zł, odsetek w kwocie 15.746,68 zł oraz kosztów upomnienia w kwocie 8,40 zł;

b) ubezpieczenie zdrowotne za okres: sierpień – grudzień 2001 roku, kwiecień 2002 roku, czerwiec – lipiec 2002 roku, styczeń – luty 2005 roku, w łącznej kwocie 1.601,00 zł, w tym składek w kwocie 673,72 zł, odsetek w kwocie 918,88 zł oraz kosztów upomnienia w kwocie 8,40 zł;

c) Fundusz Pracy za okres: kwiecień 2000 roku, czerwiec – lipiec 2000 roku, grudzień 2000 roku – grudzień 2001 roku, kwiecień 2002 roku, czerwiec – sierpień 2002 roku, maj – sierpień 2004 roku, listopad – grudzień 2004 roku, luty – kwiecień 2005 roku, czerwiec – lipiec 2005 roku, w łącznej kwocie 1.865,38 zł, w tym składek w kwocie 703,34 zł oraz odsetek w kwocie 1.162,04 zł.

Jednocześnie w punkcie 2 decyzji organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia wskazanych powyżej należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu, które zostały określone w tabelarycznym załączniku do decyzji. Określono w nim kwoty:

- należności głównych na ubezpieczenia społeczne w wysokości 5.346,34 zł plus kwoty odsetek 8.841,32 zł;
- należności głównych na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 973,31 zł plus kwoty odsetek 490,12 zł;
- należności na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych to jest 562,90 zł plus kwoty odsetek 599,96 zł.

Organ rentowy podał, że należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999 roku nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty.

(decyzja – k. 2 – 8 akta ZUS)

Decyzją z dnia 10 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł., wydał decyzję nr (...), zmieniającą decyzję z dnia 15 kwietnia 2014 roku nr (...), w której określił w punkcie 1 należności ubezpieczonego podlegające umorzeniu według stanu na dzień 29 listopada 2013 roku z tytułu składek na:

a) ubezpieczenia społeczne za okres: wrzesień – grudzień 1999 roku, luty – lipiec 2000 roku, grudzień 2000 roku – grudzień 2001 roku, kwiecień 2002 roku, czerwiec – sierpień 2002 roku, maj – sierpień 2004 roku, listopad 2004 roku – kwiecień 2005 roku, czerwiec – lipiec 2005 roku, w łącznej kwocie 24.594,69 zł w tym z tytułu składek 8.700,24 zł, odsetek w kwocie 15.886,05 zł oraz kosztów upomnienia w kwocie 8,40 zł;

b) ubezpieczenie zdrowotne za okres: sierpień – grudzień 2001 roku, kwiecień 2002 roku, czerwiec – lipiec 2002 roku, styczeń – luty 2005 roku, w łącznej kwocie 1.486,81 zł, w tym składek w kwocie 605,81 zł, odsetek w kwocie 872,60 zł oraz kosztów upomnienia w kwocie 8,40 zł;

c) Fundusz Pracy za okres: kwiecień 2000 roku, czerwiec – lipiec 2000 roku, grudzień 2000 roku – grudzień 2001 roku, kwiecień 2002 roku, czerwiec – sierpień 2002 roku, maj – sierpień 2004 roku, listopad – grudzień 2004 roku, luty – kwiecień 2005 roku, czerwiec – lipiec 2005 roku, w łącznej kwocie 1.874,91 zł, w tym składek w kwocie 682,94 zł oraz odsetek w kwocie 1.191,97 zł.

Jednocześnie organ rentowy wskazał, że w pozostałym zakresie decyzja z dnia 15 kwietnia 2014 roku pozostaje bez zmian.

Warunkiem umorzenia wskazanych powyżej należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu, które zostały określone w tabelarycznym załączniku do decyzji. Określono w nim kwoty:

- należności głównych na ubezpieczenia społeczne w wysokości 5.346,12 zł plus kwoty odsetek 7.343,95;
- należności głównych na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 941,78 zł plus kwoty odsetek 1.625,40 zł;
- należności na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych to jest 629,80 zł plus kwoty odsetek 840,03 zł.

(decyzja – k. 10 – 16 akta ZUS)

Pismem z dnia 20 lipca 2015 roku S. S. złożył odwołanie od ww. decyzji wnosząc o podtrzymanie decyzji z 15 kwietnia 2014 roku. Ponadto, odwołujący podkreślił, że poprzednia decyzja stała się już prawomocna i na jej podstawie uregulował brakujące składki wraz z odsetkami.

(odwołanie – k. 26 akta ZUS)

Decyzja z dnia 10 czerwca 2015 roku nr (...) stała się prawomocna z dniem 2 sierpnia 2016 roku.

(wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 21 września 2016 roku – k. 31 akta ZUS)

Na dzień 2 sierpnia 2017 roku ubezpieczony nie opłacił należności niepodlegających umorzeniu. Ubezpieczony nie składał wniosku o rozłożenie należności na raty.

(okoliczność bezsporna)

Należności niepodlegające umorzeniu zostały uregulowane w pełnej wysokości 6 sierpnia 2017 roku. Przelew został wykonany przez żonę wnioskodawcy.

(decyzja – k. 44 – 45 akta ZUS, odwołanie – k. 2 – 3, zeznania świadka E. S. – e – protokół rozprawy z dnia 12 marca 2018 roku – 00:12:23 – 00:19:48 – k. 34, płyta CD, informacje o wpłacie – k. 29 – 31)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, których prawdziwość nie została w toku postępowania zakwestionowana przez żadną ze stron. Ponadto, ubezpieczony nie zakwestionował wysokości określonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne określonych w treści zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy postanowił oddalić wniosek dowodowy pełnomocnika wnioskodawcy w zakresie przeprowadzenia dowodu z opinii lekarza biegłego internisty na okoliczność stwierdzenia, iż odwołujący w okresie od 26 lipca do 8 sierpnia 2017 roku był niezdolny do pracy. W ocenie Sądu, przedłożony wniosek dowodowy nie miał związku z przedmiotem sprawy i służyłby jedynie niepotrzebnemu przedłużeniu postępowania, bowiem stan zdrowia wnioskodawcy na kilka dni przed upływem terminu na uiszczenie należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu pozostaje prawnie nieistotny. Nie ulega wątpliwości, iż odwołujący miał 12 miesięcy na dokonanie odpowiedniej wpłaty dlatego też jego stan zdrowia w momencie upływu tego terminu nie ma wpływu na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Odwołanie jest niezasadne.

W dniu 15 stycznia 2013 roku weszła w życie ustawa z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. 2012 poz. 1551). Ustawa ta (zwana dalej ustawą abolicyjną) przewiduje możliwość umorzenia składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych), dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy abolicyjnej, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 roku zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust.8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1,

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W art. 1 ust. 2 ustawy abolicyjnej przewidziano, że w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność, o których mowa w art. 8 ust. 6 punkt 4 ustawy wymienionej w ust. 1, wniosek o umorzenie składa płatnik składek. Natomiast w ustępie 3 art. 1 ustawy abolicyjnej postanowiono, że w przypadku, gdy płatnik, o którym mowa w ust. 2, zakończył prowadzenie pozarolniczej działalności, wniosek o umorzenie składa osoba, o której mowa w ust. 1.

Zgodnie zaś z dyspozycją ust. 6 art. 1 ustawy abolicyjnej umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zgodnie z uregulowaniem art. 1 ust. 8 ustawy abolicyjnej Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych. Przepis ten obliuguje Zakład wyłącznie do określenia, należności, które podlegają umorzeniu. Niemniej jednak organ rentowy w załączniku do decyzji z dnia 10 czerwca 2015 roku określił kwoty należności głównych niepodlegających umorzeniu oraz odsetek od tych kwot liczonych na dzień złożenia wniosku o umorzenie. W ocenie Sądu nie budzi zatem żadnych wątpliwości, że S. S. miał pełną świadomość, iż umorzenie należności objętych ustawą abolicyjną może nastąpić jedynie wówczas, gdy spełni on wszystkie określone warunki. Co prawda S. S. złożył odwołanie od decyzji z dnia 10 czerwca 2015, ale przeprowadzone postępowanie przed Sądem Okręgowym w Łodzi skutkowało oddaleniem odwołania. Tym samym, decyzja z dnia 10 czerwca 2015 roku stała się prawomocna z dniem 2 sierpnia 2016 roku

i od tego momentu zaczął biec dwunastomiesięczny termin spłaty.

Należy także wskazać, iż w uzasadnieniu projektu ustawy abolicyjnej ((...)ustawy/ (...)) wskazano, że „Warunkiem umorzenia będzie złożenie wniosku w terminie 12 miesięcy od daty wejścia w życie projektowanej ustawy oraz uregulowania wszystkich pozostałych niepodlegających umorzeniu składek, odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym opłat i kosztów egzekucyjnych) w terminie 12 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia. Przy czym spełnienie warunku nastąpi także wówczas, gdy należności niepodlegające umorzeniu (tj. np. składki należne za pracowników, podlegające finansowaniu ze środków płatnika składek) zostaną rozłożone na raty na warunkach ogólnych i spłacone w ramach udzielonego układu ratalnego, który musi zostać zawarty nie później niż w ciągu 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, natomiast spłata zobowiązań może zostać rozłożona na raty realizowane w terminach wykraczających poza ten okres.”

Warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 13 punkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku, do opłacenia, których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego (art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej).

Zgodnie z treścią art.1 ust.11 ustawy abolicyjnej, należności które nie podlegają umorzeniu, należy uregulować - opłacić w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o umorzeniu należności.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust.10, z uwzględnieniem ust.7, 11 i 12 (art. 1 ust. 13 ustawy abolicyjnej).

W niniejszej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia, czy organ rentowy prawidłowo odmówił ubezpieczonemu umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy.

W przedmiotowej sprawie wątpliwości budzić nie mogło, że ubezpieczony w dwunastomiesięcznym terminie zakreślonym do spłaty nie dokonał uiszczenia należności niepodlegających umorzeniu mając pełną świadomość swojej sytuacji. Biorąc pod uwagę okres na uiszczenie należnej kwoty, a przede wszystkim jej wartość w stosunku do kwot które podlegałyby umorzeniu zachowanie ubezpieczonego polegające na braku wpłaty należności niepodlegających umorzeniu jest nieracjonalne. Podkreślić bowiem należy, że termin w jakim ubezpieczony powinien dokonać wpłaty należności został określony na 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji, a więc był stosunkowo długi. W wyroku z dnia 6 kwietnia 2016 roku (III AUa 1789/15, Lex nr 2026161) Sąd Apelacyjny w Gdańsku stwierdził, iż w praktyce płatnicy składek, którzy po wejściu w życie złożyli wnioski o zastosowanie względem nich ustawowej abolicji, a następnie podjęli rzeczywiste działania w celu skorzystania z ustawy, to jest ustalili wysokość koniecznych zobowiązań i je uregulowali, postępowania mają dawno zakończone z pozytywnym skutkiem, nierzadko jednak okupionym koniecznością dokonania istotnych wyrzeczeń po to, by zmieścić się w ustawowym terminie 12 miesięcy. Niezwykle istotna dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest również konstatacja poczyniona przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w ww. orzeczeniu

w przedmiocie tego, iż traktowanie jedną miarą sytuacji, w której dłużnik zachowuje się aktywnie i podejmuje niezbędne starania o wyjaśnienie i spłatę kwoty zadłużenia niepodlegającego umorzeniu oraz sytuacji, w której dłużnik pozostaje całkowicie bierny nie wydaje się właściwe również z perspektywy celu abolicji. (...) Ustawa abolicyjna miała na celu pomoc dłużnikom,

ale na określonych w niej warunkach. Z założenia więc to dłużnik winien wykazać się miarą należytej staranności przy wypełnieniu tych warunków jako koniecznych do zastosowania dobrodziejstwa ustawy.

W konsekwencji niedokonania przez ubezpieczonego spłaty należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji wydanej na podstawie art. 1 ust. 8 ustawy abolicyjnej decyzja organu rentowego wydana na podstawie art. 1 ust. 13 punkt 2 ustawy abolicyjnej jest decyzją prawidłową, co skutkuje oddaleniem odwołania stosownie do treści art.477¹⁴ § 1 k. p. c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 99 w zw. z art. 98 § 1 i § 3 k. p. c.

w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku

w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265) i zasądził

od S. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł., kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

K. J.

ZARZĄDZENIE

Ódpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

18 maja 2018 roku